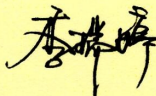

67.401
155

Міністерство освіти і науки України
ІВАНО-ФРАНКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ НАФТИ І ГАЗУ

Лі Жуйтін

УДК 351/354:32-027.21(73)

**КОНЦЕПЦІЯ НОВОГО ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
Т. ГЕБЛЕРА ТА Д. ОЗБОРНА: ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ
ТА ПРАКТИКА**

25.00.01 – теорія та історія державного управління

АВТОРЕФЕРАТ

дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата наук з державного управління

Дисертацією є рукопис.

Робота виконана в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка.

Науковий керівник – доктор політичних наук, доцент
НЕЛІПА Дмитро Васильович,
Київський національний університет імені
Тараса Шевченка, завідувач кафедри державного
управління.

Офіційні опоненти: доктор наук з державного управління, доцент
РУДЕНКО Ольга Мстиславівна,
Чернігівський національний технологічний
університет, професор кафедри публічного
управління та менеджменту організацій;
кандидат наук з державного управління, доцент
АНТОНОВА Ольга Валеріївна,
Дніпропетровський регіональний інститут
державного управління Національної академії
державного управління при Президентові
України, вчений секретар.

Захист відбудеться *3 лютого 2017 року о 12 годині* на засіданні спеціалізованої вченої ради К 20.052.07 Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу за адресою: 76010, м. Івано-Франківськ, вул. Короля Данила, 13, к. 12-21.

З дисертацією можна ознайомитись у бібліотеці Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу за адресою: 76019, м. Івано-Франківськ, вул. Карпатська, 15.

Автореферат розісланий *30 грудня 2016 року*.

Учений секретар
спеціалізованої вченої ради

А.В. Мазак

an2633

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

ть теми. Сучасний стан державно-управлінської сфери та соціально-політичних відносин в Україні свідчить про потребу переосмислення практики й застосування нових ефективних підходів та механізмів. Реформування системи державного управління має відбуватися з метою підвищення ефективності та результативності, оптимізації процесів керування, поліпшення державно-суспільної комунікації. Однак, без належного освоєння науково-методологічного інструментарію, яким може забезпечити лише теоретична царина, удосконалення прикладної сфери видається доволі складним завданням.

Концепція нового державного управління американських учених Т. Геблера та Д. Озборна є своєрідною альтернативою класичному підходу в межах державного управління, що переважно спирається на ієрархію та бюрократію. Теоретичний конструкт американського наукового тандему виникає в рамках нового державного менеджменту, підходу, що передбачає запровадження ринкових механізмів у публічний сектор, збільшення повноважень та відповідальності нижчих ланок державного апарату та залучення приватного сектору до процесу забезпечення публічними послугами.

Концепція нового державного управління вводиться у науково-дослідне коло США у 90-ті роки ХХ століття і одразу стає аплікативною, що прослідковується у реформах на федеральному рівні управління, здійснених А. Гором за часів президентства Б. Клінтона. Варто наголосити на окремії значущості, як чинника у розвитку концепції нового державного управління, позитивного досвіду підприємницької практики. Загалом зміст ідей, запропонованих Т. Геблером та Д. Озборном, розкривається у десяти ключових принципах – імперативах альтернативної моделі державного управління, що націлена на керування процесом виконання публічних функцій, а не їх безпосереднє здійснення.

Українська державно-управлінська структура на шляху власного розвитку повинна активно спиратися на теоретичний доробок і практичний досвід інших розвинених країн, беручи до уваги різні моделі і адаптуючи найбільш корисні аспекти з огляду на власні соціально-політичні умови, культурно-історичні особливості, ментальні риси українського народу тощо. Вивчення концепції нового державного управління допоможе виявити комплекс заходів і механізмів їх запровадження, які можуть стати у нагоді при вдосконаленні української системи адміністрування в контексті загальної демократизації.

Окремі аспекти концепції нового державного управління Т. Геблера та Д. Озборна досліджувалися зарубіжними (Дж. Бостон, Т. Гловер, Р. Грегорі, Р. Ендрюс, Т. Крістенсен, Т. Паллесен, М. Пейнтер, М. Пек, Е. Чонг та ін.) й вітчизняними ученими (О. Антонова, Ю. Друк, І. Костюк, М. Пасічник, О. Решота, О. Руденко, В. Солових, В. Соловійов та ін.). Проте, у теорії

державного управління ще не вирішеними залишаються питання імплементації принципів концепції нового державного управління в українську систему адміністрування, комплексного дослідження концепції загалом.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційне дослідження здійснене в межах комплексної наукової програми Київського національного університету імені Тараса Шевченка "Модернізація суспільного розвитку України в умовах світових процесів глобалізації" та науково-дослідної теми філософського факультету НДР № 11 БФ041-01 "Філософсько-світоглядні та політологічні аспекти гуманітарного розвитку сучасного суспільства" (ДР № 0111U005045). Внесок автора полягає у розкритті змісту та особливостей концепції нового державного управління Т. Гейлера та Д. Озборна в контексті дослідження сучасних публічно-адміністративних процесів.

Мета і завдання дослідження. *Мета* роботи полягає у розкритті засад, змісту та особливостей концепції нового державного управління Т. Гейлера та Д. Озборна, що може бути застосовано при дослідженні публічно-адміністративних процесів в Україні та світі. Дослідження спрямовано на вирішення таких *завдань*:

- визначити та проаналізувати теоретичні джерела й методологічні засади дослідження концепції нового державного управління Т. Гейлера та Д. Озборна;
- з'ясувати значення концепції нового державного управління Т. Гейлера та Д. Озборна для системи сучасних наукових досліджень публічного сектору;
- розкрити зміст поняття нового державного управління та його сутність як адміністративного процесу, дослідити роль стратегії у реорганізації системи управління публічним сектором;
- проаналізувати проблеми ефективності державного управління у контексті концепції Т. Гейлера та Д. Озборна;
- визначити можливості застосування концепції нового державного управління Т. Гейлера та Д. Озборна при дослідженні сучасних публічно-адміністративних процесів у світі й в Україні.

Об'єкт дослідження – парадигма нового державного менеджменту.

Предмет дослідження – концепція нового державного управління Т. Гейлера та Д. Озборна.

Методи дослідження. Методологічну основу дослідження склали системний, структурно-функціональний, інституційний, історичний та компаративний методи. Перший – дозволив виявити цілісність концепції нового державного управління Т. Гейлера та Д. Озборна, несуперечливість її ідей та принципів, логічну узгодженість із науковими положеннями нового державного менеджменту як управлінської парадигми. Також дана методологічна настанова була застосована для аналізу державного управління, що є системою координації

відносин державних та недержавних інститутів, державної служби та громадянського суспільства.

Другий метод дав можливість проаналізувати функціональне навантаження державних і приватних організацій, задіяних у процесі надання публічних послуг; функціональну відповідність різних ланок державно-управлінського апарату; роль споживача у процесі уточнення публічних послуг, їх донесення та контролю; роль окремого держслужбовця з новою культурою державної служби, спроможного не лише раціонально планувати бюджет установи, а й формувати прибуток.

Інституційний метод допоміг розкрити потребу формальної та змістової зміни публічних інститутів, їх переакцентуацію на бізнесові засади діяльності (перехід від забезпечення публічних послуг до їх скеровування).

Завдяки історичному методу отримано можливість проаналізувати, описати та структурувати концепцію нового державного управління Т.Геблера та Д.Озборна з урахуванням її історичної реконструкції; дослідити історію розгортання нового державного менеджменту як наукової парадигми; вивчити практичний вимір нового державного управління на прикладі англосаксонських та азійських країн у історичній ретроспекції; проаналізувати сучасний стан та перспективи розвитку системи державного управління України, а також імовірність аплікації ідей "підприємницького" управління Т.Геблера та Д.Озборна до українських реалій публічного адміністрування.

Компаративний метод зробив можливим з'ясування суперечливих засад бюрократичного державного управління та нового державного менеджменту, унікальних якостей "підприємницької" моделі управління; уможливив аналіз ефективності процедур реформування державного управління у кінці ХХ – на початку ХХІ століть в англосаксонських країнах та азійських державах тощо.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у комплексному аналізі концепції нового державного управління Т.Геблера та Д.Озборна, виявленні теоретичних принципів та ідей названої концепції, які можуть бути застосовані при дослідженні публічно-адміністративних процесів у світі та в Україні. Наукова новизна розкривається в наступних положеннях, які виносяться на захист:

вперше:

– у вітчизняній науковій галузі з державного управління здійснено комплексний аналіз концепції нового державного управління Т.Геблера та Д.Озборна, виявлено її внутрішню логіку та фундаментальні засади; досліджено зміст альтернативної моделі управління публічним сектором на основі вивчення її десяти базових принципів та запропоновано авторське визначення нового державного управління;

уточнено:

– підхід Т.Геблера та Д.Озборна до стратегії у процесі здійснення

державного управління, під якою американські вчені розуміють гнучкість і можливість швидкого реагування державної служби на непередбачені реакції та змінювані запити громадянського суспільства;

– бачення наукової та прикладної значущості концепції нового державного управління Т. Геблера та Д. Озборна на основі компаративного дослідження імплементації її принципів у публічному адмініструванні ряду англосаксонських та азійських країн (Австралія, Велика Британія, Канада, Китай, Нова Зеландія, США, Японія тощо);

набули подальшого розвитку:

– аналіз теоретичних джерел концепції нового державного управління Т. Геблера та Д. Озборна – наукові роботи таких представників парадигми нового державного менеджменту, як П. Друкер, П. Окойн, Л. Отул, Т. Пітерс, П. Пластрік, К. Поллітт, С. Ренсон, Н. Флінн, К. Худ;

– дослідження проблеми ефективності державного управління в контексті концепції Т. Геблера та Д. Озборна (необхідність вимірювання результатів державної служби); аналіз комплексу рекомендацій з підвищення результативності державного управління, розроблений Т. Геблером та Д. Озборном.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що матеріали кандидатської дисертації є суттєвим внеском у дослідження загальнотеоретичних та прикладних аспектів державно-управлінських процесів. Матеріали роботи можуть бути використані у практиці державного управління; при розробці нормативних курсів та спецкурсів з державного управління; для вдосконалення програм та планів навчання посадових осіб владних органів; у підготовці підручників, навчальних й методичних посібників.

Результати дослідження були впроваджені при розробці окремих навчальних дисциплін кафедри державного управління і місцевого самоврядування Херсонського національного технічного університету (акт від 16.09.2016 р.); філософського факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка. (довідка від 12.10.2016 р. № 041-74/26); Інституту державного управління Чорноморського національного університету імені Петра Могили (акт від 11.11.2016 р.).

Особистий внесок здобувача. Дисертація є самостійною науковою працею автора. Основні ідеї дисертаційного дослідження і розробки, виконанні в його межах, у тому числі й ті, що характеризують наукову новизну, мету і завдання, методологічні засади й методичні підходи до їх вирішення та практичного впровадження одержаних результатів, належать особисто здобувачу.

Апробація результатів дисертації. Основні теоретичні положення і висновки дослідження обговорювались на засіданнях кафедри державного управління, аспірантських семінарах філософського факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, а також були оприлюднені на

п'яти науково-практичних конференціях, у тому числі за міжнародною участю: "Дні науки філософського факультету – 2015" (Київ, 2015); "Філософсько-світоглядні та міждисциплінарні проблеми гуманітарного розвитку сучасного суспільства" (Київ, 2015); "Публічне управління та адміністрування в Україні: нові виклики перед інститутом державної служби" (Київ, 2015); "Вивчення та впровадження в Україні іноземного досвіду удосконалення діяльності органів влади" (Полтава, 2015); "Дні науки філософського факультету – 2016" (Київ, 2016).

Публікації. Основний зміст і результати проведеного дослідження викладені у 10 публікаціях, у тому числі в 4 статтях у наукових фахових виданнях з державного управління, 1 статті в іноземному науковому виданні (Чеська республіка) та у 5 тезах виступів на наукових конференціях.

Структура та обсяг роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів (дев'ять підрозділів), висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг дисертації становить 200 сторінок (з них 177 сторінок основного тексту), список використаних джерел включає 178 найменувань.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У *вступі* обґрунтовано актуальність теми дисертації; вказано на зв'язок роботи із науковими темами Київського національного університету імені Тараса Шевченка; визначено мету, завдання, об'єкт, предмет та основні методи дослідження; сформульовано положення наукової новизни; охарактеризовано практичне значення, апробацію одержаних результатів і структуру дисертації.

У *першому розділі* – *"Теоретико-методологічні засади дослідження концепції нового державного управління Т. Геблера та Д. Озборна"* – досліджено ступінь наукової розробленості державно-управлінських ідей Т. Геблера та Д. Озборна, проаналізовано теоретичні джерела концепції нового державного управління, обґрунтовано методологічну базу дослідження концепції нового державного управління.

У *підрозділі 1.1* – *"Ступінь наукової розробленості державно-управлінських ідей Т. Геблера та Д. Озборна"* – проаналізовано рівень та основні аспекти критичного переосмислення наукових поглядів Т. Геблера та Д. Озборна зарубіжними та українськими дослідниками у галузі державного управління.

Переважно ідеї Т. Геблера та Д. Озборна вивчаються в контексті реформування системи державного управління, аналізу досвіду країн світу з імплементації принципів нового державного управління у практичну царину, дослідження окремих інструментів та процедур (аутсорсинг, аудит державного управління, приватизація, державно-приватне партнерство, менеджмент

виконання, деволуція), а також проведення секторних розвідок (медицина, освіта, ЖКГ).

Теоретичні узагальнення вчених підтверджують належність концепції Т. Геблера та Д. Озборна до парадигми нового державного менеджменту, що ґрунтується на маркетингації та менеджеризації публічного сектору, а також свідчать про її високий прикладний потенціал і наукову значущість.

Підрозділ 1.2 – "Теоретичні джерела концепції нового державного управління" – присвячено дослідженню змісту та особливостей нового державного менеджменту, парадигми в межах якої формується концепція Т. Геблера та Д. Озборна.

Парадигма нового державного менеджменту виникає як концептуалізуюча рефлексія бюрократичної моделі державного управління у 80-ті роки ХХ століття. Новий державний менеджмент базується на критиці класичної теорії державного управління (ідей Д. Валдо, М. Вебера, В. Вільсона, Дж. Гуднау, Л. Гулика, Г. Саймона тощо), одразу перетворюється на практику у вигляді нових рішень, системних перебудов, модернізацій та удосконалень (переорганізація управління публічним сектором М. Тетчер, Р. Рейгана і т. п.).

Значний внесок у розвиток нового державного менеджменту зробили Г. Алісон, Т. Боверд, П. Богасон, Д. Кетлі, М. Консайдин, К. Поллітт, П. Окойн, Л. Отул, Т. Пітерс, С. Ренсон, Н. Флінн, К. Худ. Вагомі дослідження, присвячені аналізу даної парадигми, належать таким українським ученим як О. Амосов, М. Білинська, Р. Войтович, Н. Гавкалова, В. Корженко, В. Мартиненко, І. Радзівський, О. Руденко, В. Солових, В. Соловійов, В. Толкованов.

Зміст нового державного менеджменту системно можна звести до наступних положень: публічними і приватними організаціями можна керувати приблизно однаково; у державному управлінні варто використовувати практику менеджменту; за умов нової організації управління варто переходити від оцінки процесу ефективності управління до оцінки ефективності результатів управління; до споживача (громадянина) суспільних послуг варто ставитися як до замовника; при забезпеченні публічних послуг державне управління має надавати пріоритет приватному підприємництву тощо. Дослідження суті нового державного управління призводить до необхідності конкретизації таких понять як "менеджеризм", "маркетингація", "контрактація", "аутсорсинг", "приватизація", "дерегуляція".

У підрозділі 1.3 – "Методологічна база дослідження концепції нового державного управління" – обґрунтовано методологічні засади дослідження концепції Т. Геблера та Д. Озборна.

Методологія даного дослідження – це не проста сума методів, це їхнє взаємодоповнення, підкріплене чіткими науковими принципами організації науково-дослідного процесу: коректним визначенням об'єкту та предмету, мети та завдань, формуванням логічної структури дисертаційної роботи,

проголошенням висновків, що мають новизну, а також теоретичну і практичну значущість. Це – мета-форма, що наділяє зміст дослідження унікальністю та робить його висновки епістемологічно корисними й актуальними. Це – логіка наукового пошуку, що ідентифікує оригінальність дослідження, включаючи його разом до загального теоретичного контексту. Серед ключових методів даного наукового дослідження можна виділити наступні загальнонаукові та логічні процедури: синтез, аналіз, порівняння, абстрагування, конкретизація, узагальнення, індукція, дедукція, аналогія, діалектика, вивчення документів тощо. Також у ході дослідної роботи використовувались системний, структурно-функціональний, інституційний, історичний та компаративний методи.

У *другому розділі* – *"Складові концепції нового державного управління Т. Гейлера та Д. Озборна"* – виявлено сутність і проаналізовано принципи нового державного управління, значення стратегії у реорганізації системи управління публічним сектором, а також досліджено проблему ефективності публічного сектору у контексті концепції нового державного управління.

Підрозділ 2.1 – *"Сутність та принципи нового державного управління"* – містить комплексний аналіз основних принципів нового державного управління та їх гносеологічних зв'язків.

Десять принципів нового або "підприємницького" державного управління виступають взаємоузгодженими і взаємообумовлюючими елементами теоретичної структури концепції. Щоправда, перший принцип – каталізуючий характер – виступає родовим по відношенню до інших дев'яти. Каталізуюче державне управління – це стратегічне управління, яке переймається визначенням загальних цілей, плануванням, прогнозуванням, частково контролем, але відмежовується від функції виконання, безпосереднього процесу забезпечення споживачів (громадян) послугами. Таке управління скеровує, а не виконує.

Створення можливостей вибору для громадян означає формування здорового середовища, в якому інтереси громадянина визнаються первинними по відношенню до державних. Таке середовище буде дієвим лише за змагального характеру, здорова конкуренція має стати запорукою подолання монополії, підвищення якості державних послуг, зменшення їх вартості. Орієнтація на завдання, а не дотримання правил закликає до інноваційного підходу у вирішенні проблем та відмови від "сліпого" слідування приписам, які покроково регламентують діяльність держслужбовця та організації в цілому, а відтак, і обмежують їх у способах виконання, творчому потенціалі. Американські дослідники пропонують розширити функціонал державних службовців через надання їм можливості формувати бюджет кожного окремого проєкту з урахуванням його специфіки. Управління орієнтоване не результат націлене на ефективність, наміри поступаються лідируючою позицією: лише ефект може виступати мірилом дієвості. Споживач повинен не лише отримувати якісний продукт, а й мати можливість долучатися до державно-управлінського процесу,

принаймні, на етапі оцінки та контролю. Бюрократичне управління мислить категоріями економії, нове державне управління сприяє зароблянню коштів. Воно є превентивним, а значить за рахунок адаптивної стратегії може своєчасно реагувати на нові виклики і передбачати потенційні загрози. Управління ж націлене на подолання проблем, створює їх ще більше. Децентралізація – одна з вагомих характеристик, що передбачає відмову від вертикальної комунікації "центр – периферія", натомість пропонує делегування більшості функцій на нижчі рівні. Орієнтація на ринок означає активну співпрацю публічного сектору з приватним, в результаті якої має постати ефективна система, що використовує механізми приватизації, контрактації, аутсорсингу тощо. А держслужбовець за таких умов повинен володіти економічними знаннями й практиками менеджменту.

У дисертації наводиться авторське визначення нового державного управління, що відображає сутність феномену: нове державне управління – це каталізуюча, децентралізована та превентивна система керування публічним сектором, яка орієнтована на завдання і результат, відповідно, на задоволення потреб споживача (громадянина), а також на зароблянню коштів у змагально-ринкових умовах.

У підрозділі 2.2 – *"Значення стратегії у реорганізації системи управління публічним сектором"* аналізується унікальне розуміння стратегії у державному управлінні Т. Геблером та Д. Озборном, а також її значення у процесі реформування публічного сектору.

Утілити у життя нові державно-управлінські принципи неможливо без стратегічного фундаменту. Стратегія в даному випадку розуміється не як план, а можливість доступу до важелів впливу, що дозволить своєчасно та оперативно реагувати на зміни у внутрішньому та зовнішньому середовищі. Д. Озборн виділяє на системному рівні п'ять ключових стратегій, проте, на практиці усі вони мають імплементуватися одночасно і комплексно. Центральна стратегія відповідає за телеологію. Чіткість у визначенні мети організації виступає запорукою ефективного виконання. Стратегія наслідків диктує пріоритет результатів. Стратегія споживача визначає нову роль громадянина і висуває низку вимог до держслужбовця по виробленню нового ставлення до клієнта. Стратегія контролю передбачає відмову від централізованого управління, дерегуляцію та звітність перед споживачами. Стратегія культури пропонує нові поведінкові патерни державних службовців, які можуть виникнути в результаті нового спільно пережитого досвіду, запровадження нових традицій та ідеологічних настанов.

Підрозділ 2.3 – *"Проблема ефективності у контексті концепції нового державного управління"* – присвячено систематизації наукових поглядів Т. Геблера та Д. Озборна на ефективність державного управління.

Ефективність державного управління виступає мета-ціллю адміністрування. Без визначення позитивних результатів діяльності публічного сектору, на думку Т. Гейлера та Д. Озборна, позбавлена змісту сама ця діяльність. Виправдати наявність державно-управлінського апарату, що використовує бюджетні кошти, можна лише тоді, коли він є корисним з організаційної, адміністративної та економічної точок зору.

На думку наукового тандему те, що вимірюється, виконується; якщо результати не вимірюються, неможливо відрізнити успіх від провалу; якщо не можна відслідкувати успіх, неможливо винагородити за нього; якщо не винагороджується успіх, радше винагороджується провал; якщо не можна відслідкувати успіх, неможливо отримати позитивний досвід від нього; якщо не можна розпізнати провал, неможливо його скоригувати; якщо неможна продемонструвати результат, неможливо отримати підтримку суспільства.

Для того, щоб вимірювання результатів державної служби мало позитивний ефект, на думку Д. Озборна та Т. Гейлера, слід дотримуватися наступних настанов: 1) платити за гарне виконання (запровадження бонусної системи для окремих держслужбовців або груп, які вирізняються високим рівнем результатів праці); 2) надати держслужбовцям можливість самостійно керувати виконанням (плата за гарний результат – це стимул, але це не повноваження коригувати інструментарій та дії під час вирішення конкретної проблеми); 3) уповноважити держслужбовців контролювати бюджет (ресурси).

Третій розділ – "Проблеми практичної реалізації концепції нового державного управління Т. Гейлера та Д. Озборна" – присвячено аналізу прикладного досвіду нового державного управління в англосаксонських та азійських країнах, а також визначенню перспектив практичного застосування принципів нового державного управління в Україні.

У підрозділі 3.1 – *"Прикладний досвід нового державного управління в англосаксонських країнах"* – досліджено особливості імплементації принципів нового державного управління в Австралії, Великій Британії, Канаді, Новій Зеландії та США.

Виявлено, що імпорт ідей Т. Гейлера та Д. Озборна в англосаксонських країнах відбувся за двома моделями: американською (США) та вестмінстерською (Австралія, Велика Британія, Канада, Нова Зеландія). Перша вирізнялася більшою системністю, масштабністю та ефективністю. По суті, десять принципів нового державного управління лягли в основу переосмислення засад функціонування публічного сектору США, що було відображено у Національній доповіді про ефективність управління (1993 р.). Усі рекомендації документу можна умовно поділити на три категорії: 1) ті, що потребували законодавчих заходів; 2) ті, що вимагали президентських дій; 3) ті, що потребували внутрішньої бюрократичної реформи. Більшість передбачених заходів відповідала ключовій меті – скороченню фінансування системи

публічного адміністрування. Реформи публічного управління в США у період двох каденцій президенства Б. Клінтона носили системний характер та були резюмовані зменшенням чисельності чиновників, прищепленням нової (менеджерської) культури працівникам державних структур, децентралізацією повноважень, залученням недержавних організацій до сфери надання публічних послуг тощо.

Серед країн вестмінстерської моделі найбільш продуктивними заходи з реформування публічної царини були у Великій Британії. Організація економічного співробітництва та розвитку підтверджує найвищий статус Великої Британії в аутсорсингу управлінських функцій. Дуже виразно тут проявилися програми з розширення та інституціоналізації аудиту. Окремої уваги заслуговує такий ефективний інструмент як угоди державної служби.

У Новій Зеландії програма реформування зосереджувалася на застосуванні нових принципів при структуруванні департаментів: розмежування вироблення і здійснення політики; наділення спеціалізованих установ конкретними функціями. Глибокому аналізу піддавалися витрати, виробництво та прибуток з акцентуацією на процесі виробництва послуг. Уряд отримав роль замовника процесу виробництва у агентств, зацікавленого у поверненні власних інвестицій. Нова законодавча база створила фундамент для корпоратизації (однієї зі сходинок до приватизації) та затвердила бізнесові принципи діяльності державних установ.

Австралійський досвід реформування публічної царини характеризується трьома основними фазами. Перша ґрунтувалася на менеджеріалізмі. Друга фаза була означена перенесенням ринкових елементів на державно-управлінську практику (фокус на приватному секторі). Третя фаза доповнила (а не замінила) новий державний менеджмент інтегрованим управлінням.

Канада була однією з перших англосаксонських держав, що спромоглася на дослідження управлінських реформ, але була надто повільною в їх інституціоналізації. На початку ХХІ століття була сформована управлінська система з усіма формальними атрибутами, наявними в інших англосаксонських державах, навіть більш деталізованими (приміром, організаційне виконання було прив'язане до діяльності заступника міністра). Також характерною ознакою сучасного державного менеджменту у Канаді є суттєва раціоналізація використання людського ресурсу в управлінських агентствах.

Підрозділ 3.2 – "Елементи нового державного управління в практиці азійських країн" – пропонує системний погляд на реформи публічного сектору окремих держав Азії (Південна Корея, Сінгапур, Китай, Японія тощо) кінця ХХ – початку ХХІ століть у контексті концепції Т. Геблера та Д. Озборна.

Принципи нового державного управління у даному регіоні піддаються адаптації у відповідності до місцевих умов та традицій адміністрування, історичних, культурних та правових засад державотворення й суспільного розвитку. Риторика глобалізації, фінансова нестабільність та зміни політичних

режимів змушують країни переосмислювати управлінську практику, проте, багато в чому вона лишається залежною та продуктивною бюрократією. Ринкові механізми управління, перенесені у політичну площину, не заважають державі лишатися лідером у формуванні соціально-політичних ідей. Відтак, у результаті ми отримуємо гібридну модель нового державного управління, спрямовану на децентралізацію, приватизацію та ініціативи громадськості, але доволі повільну у своєму розгортанні та залежну від історичного минулого, партійного протистояння та бюрократії.

Переважно успіх та невдача публічних реформ у тій чи іншій країні азійського регіону суттєво залежать не лише від економічного розвитку, а й від особливостей політичного режиму, моральних орієнтирів бюрократії, рівня розвитку громадянського суспільства.

Для реформування системи державного управління України, насамперед, є показовими приклади Сінгапуру та Гонконгу (особливого адміністративного району Китаю). Клієнт-орієнтована політика публічного управління спирається тут на активізацію громади та повагу до неї з боку публічного сектору. Не менш значними є окремі елементи удосконалення державного управління у Японії та Південній Кореї. Так, з досвіду першої в Україні на законодавчому рівні варто було б запровадити багаторівневу систему перевірки політики міністерств із залученням до цього процесу незалежних експертів. А з практики другої – тотальну демонополізацію економічної та індустріальної влади, що насамперед, ґрунтується на приватизації державних виробництв.

У підрозділі 3.3 – *"Перспективи практичного застосування ідей нового державного управління в Україні"* – проаналізовано соціально-політичні, правові та економічні засади імплементації принципів нового державного управління у практику вітчизняного публічного сектору, а також виявлено такі елементи та механізми державно-управлінської системи в Україні, що вже відповідають основним положенням концепції Т. Геблера та Д. Озборна.

До позитивних умов імпорту принципів нового державного управління відносяться: чітка орієнтація на інтеграцію до ЄС, що прийшла на зміну тривалій багатовекторній політиці; вимоги громадянського суспільства з реформування публічної сфери (Революція Гідності); удосконалення нормативно-правової бази (Стратегія реформування державної служби та служби в органах місцевого самоврядування в Україні на період до 2017 року, нові редакції Закону України "Про державну службу" та Закону України "Про службу в органах місцевого самоврядування", Закон України "Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку" тощо); фінансова підтримка ЄС, США, МВФ.

Серед заходів, що відображають логіку нового державного управління, можна виділити: підготовку до приватизації низки державних підприємств (Миколаївобленерго, Хмельницькобленерго, Тернопільобленерго, Дніпродзержинська ТЕЦ, Харківобленерго, Запоріжжяобленерго,

Украфтопродукт тощо), проведення корпоратизації ("Українська залізниця", "Укрпошта"), реформування органів внутрішніх справ та прокуратури тощо.

Завдання полягає у запровадженні інновацій у систему публічного управління, уточненні функцій публічного управління, формуванні його універсального шаблону. Водночас має відбуватися зміцнення координаційної ролі уряду замість виконавчої. Державне управління повинно поступово здійснити перехід від моноцентризму до плюралізму.

ВИСНОВКИ

У дисертації вирішено наукове завдання, яке полягає у комплексному аналізі концепції нового державного управління Т. Геблера та Д. Озборна, виявленні теоретичних принципів, суті та ідей цієї концепції, які можуть бути застосовані при дослідженні публічно-адміністративних процесів у світі загалом та в Україні зокрема. Отримані в процесі дослідження результати дають змогу сформулювати наступні висновки.

1. Дослідження концепції нового державного управління Т. Геблера та Д. Озборна неможливе без аналізу теоретико-методологічних засад, якими виявляються науково-дослідні роботи українських (О. Амосов, О. Антонова, М. Білинська, Р. Войтович, Н. Гавкалова, В. Корженко, В. Мартиненко, І. Радзівський, О. Руденко, В. Солових, В. Соловійов, В. Толкованов та ін.) і зарубіжних науковців (Г. Алісон, Т. Боверд, П. Богасон, Д. Кетлі, М. Консайдин, С. Махіна, К. Поллітт, П. Окойн, Л. Отул, А. Павроз, Т. Пітерс, С. Ренсон, Н. Флінн, К. Худ та ін.).

Розроблена для дослідження методологія є наріжним каменем дисертаційної роботи, містить базові для вивчення предмету і виконання поставлених завдань прийоми та методи, поєднані з метою максимізувати конструктивність дослідження. Дисертаційна робота виконана в полі наукової етики з дотриманням ключових принципів наукового аналізу. Використано комплекс логічних та загальнонаукових методів (синтез, аналіз, аналогія тощо), щоб уникнути хибних висновків та досягти об'єктивності, а також – системний, структурно-функціональний, інституційний, історичний та компаративний методи, які дозволили дослідити концепцію нового державного управління Т. Геблера та Д. Озборна як ціле, але з урахуванням специфіки її складових, виявити та оцінити принципи та прикладну значущість ідей науковців, порівняти їх з теоретичними надбаннями інших представників нового державного менеджменту, парадигми в руслі якої виникає та оформлюється досліджувана концепція.

2. Концепція нового державного управління посідає чільне місце у системі сучасних наукових досліджень публічного сектору. Ключові ідеї Т. Геблера та Д. Озборна вписуються в структуру наукових положень парадигми нового

державного менеджменту, адже мають за мету прищеплення державно-управлінському апарату нової культури шляхом маркетинга та менеджеризму. Досліджувана концепція має потужне теоретичне значення: до неї апелює більшість науковців, які вивчають шляхи конструктивного реформування публічного сектору. Окрім цього, концепція нового державного управління вирізняється прикладним потенціалом. Вона стала основою переосмислення практики державного управління у США наприкінці ХХ століття, а також ідейним підґрунтям багатьох нововведень у функціонуванні публічного сектору англосаксонських країн, а згодом – і інших регіонів світу.

Удосконалення публічного управління ґрунтується на повазі до громадян, громадянського суспільства. Нова концепція обслуговування має орієнтуватися на вимоги населення, щоб створити новий баланс між попитом і пропозицією публічних послуг, стабільність та ефективне співробітництво між урядом і соціумом.

Концепція нового державного управління Т. Геблера та Д. Озборна є системною, логічною та повномірно узгодженою, що доводить виваженість та аргументованість викладу інформації авторами, несуперечливість гіпотез та можливість логічних узагальнень. Загалом, концепція нового державного управління передбачає реконцептуалізацію класичної бюрократичної моделі державного управління на основі запровадження нових векторів, характеру та культури комунікації в межах самої системи державного управління.

3. Сутність нового державного управління розкривається через осягнення десяти базових принципів концепції. Осьовим змістом наділений перший принцип – державне управління має керувати здійсненням публічних послуг, а не виконувати їх самостійно. Це дозволяє економити ресурси (людські, фінансові, часові); досягати результату, а не просто виконувати програму; по-справжньому контролювати державно-управлінські процеси. У результаті реформування застарілого бюрократичного апарату на засадах аналізованої концепції можна отримати каталізує державне управління – стратегічне управління, яке переймається визначенням загальних цілей, плануванням, прогнозуванням та частково контролем. Бюрократ має перетворитися на відповідального функціонера, який розробляє стратегію, фінансовий план, проводить ревізію можливих виконавців та націлений на досягнення позитивного результату й отримання прибутку власним агентством. Громадянин перетворюється на споживача, який має повне право отримати високоякісні публічні послуги за адекватною ціною та оптимальний часовий проміжок. Він виступає замовником та контролером одночасно.

Відповідні зміни неможливі без переоцінки ролі і суті стратегії у практиці державного управління. Т. Геблер та Д. Озборн вбачають у ній не чітко розроблену програму дій, а відкритість, адаптивність, швидкість публічних рішень. Стратегічне управління передбачає багаторівневість. Воно неможливе без

виваженої телеології, пріоритету результатів, примату споживача як замовника державних послуг над виконавцем та медіатором, внутрішньої дерегуляції та оновленої культури держслужбовців (менеджерів).

Горизонтальна комунікація приходить на зміну вертикальній, передбачаючи децентралізацію, дерегуляцію, планування організаційної та фінансової частин проектів на місцях. Результативність та прибуток визнаються пріоритетами діяльності посадовців, які відтепер стають менеджерами, і повинні максимально оперативно та ефективно забезпечувати публічними послугами клієнтів (громадян). Okремо акцентується необхідність перегляду співпраці між публічними та приватними структурами, державними та недержавними організаціями. Аутсорсинг підвищує якість та збільшує вибір публічних послуг, скорочує витрати на утримання публічних агентств.

4. Ефективність як критерій оцінки діяльності публічного сектору класифікує відповідність останнього нормативним регулятивам. Бюрократичне управління – це управління як самоціль, "підприємницьке" управління – це доведення власної користі іншим (служіння громадянам). Пріоритет наміру замінюється результатом. Аудит результатів діяльності стає невід'ємною складовою оцінки функціонування публічного сектору. Проблема вимірювання відповідних результатів є частково відкритою, адже не існує єдиного алгоритму. Тим не менш, розроблено багато інструментів з вимірювання ефективності, які допомагають удосконалювати державно-управлінський процес з урахуванням актуальних внутрішніх та зовнішніх викликів, змін та помилок (TQM, SQMS, Functional Review, Balanced Scorecard тощо).

На основі концепції нового державного управління доходимо наступних висновків щодо ефективності публічного адміністрування: 1) слід здійснювати як якісний, так і кількісний аналіз (за об'єктивної можливості); 2) варто остерігатися фіктивних даних; 3) треба бути готовим до несприйняття державною владою результатів вимірювання її ефективності; 4) доречно залучати провайдерів та держслужбовців до спільної розробки коректних критеріїв вимірювання; 5) необхідно включати критерії до щорічних звітів з метою модифікації; 6) не слід використовувати забагато чи замало показників для вимірювання; 7) варто остерігатися хибних стимулів; 8) необхідно тримати функцію вимірювання поза політикою, в руках неупередженого відділу; 9) слід фокусуватися на максимізації використання інформації з аналізу виконання.

Для того, щоб вимірювання результатів державної служби, мало позитивний ефект слід дотримуватися наступних настанов: 1) платити за гарне виконання (запровадження бонусної системи для окремих держслужбовців або груп, які вирізняються високим рівнем результатів праці); 2) надати держслужбовцям можливість самостійно керувати виконанням; 3) уповноважити держслужбовців контролювати ресурси.

5. Прикладний характер концепції нового державного управління Т. Геблера та Д. Озборна підтверджується застосуванням положень останньої у багатьох державно-управлінських системах світу. У США принципи "підприсмицького" управління стали інструкцією до дій: реформи адміністрації у 90-ті роки ХХ століття конструювалися на ідеях Т. Геблера та Д. Озборна. Було проведено системну дерегуляцію та менеджеризацію як на федеральному, так і місцевому рівнях. Низка адміністративних реформ охопила англосаксонський світ (Австралія, Велика Британія, Канада, Нова Зеландія) на межі ХХ – ХХІ віків. Деякі країни мали більш продуктивну риторику реформування (системну, багатовекторну, ефективну), деякі – часткову і неквапливу. Однак, позитивні наслідки проведеного удосконалення публічного сектору об'єктивно переважали прогалини. Саме тому слідом за англосаксонськими країнами азійський регіон також переймає логіку адміністративних реформ на ринкових засадах. У результаті постає гібридна модель публічного сектору, яка прагне поєднати сильне політичне начало з конкурентним, відповідальним та ефективним адміністративним ресурсом.

Можна констатувати наявність сприятливих соціально-політичних передумов в Україні для імпорту принципів концепції нового державного управління у публічний сектор (вимоги громадянського суспільства, що знаходять адекватну реакцію державного апарату), а також здійснення конкретних кроків з реформування державно-управлінської царини (корпоратизація, приватизація, удосконалення нормативно-правової бази тощо). Окремої уваги заслуговує впровадження засобів переходу державного управління від планової до мережевої системи, а також способи організації внутрішньої комунікації відомств, їхніх прав та обов'язків.

6. У контексті подальших перспектив дослідження концепції нового державного управління Т. Геблера та Д. Озборна, варто провести більш детальний порівняльний аналіз її положень з ідеями інших вчених, що репрезентують парадигму нового публічного менеджменту. Зокрема, можна було б здійснити компаративне дослідження концепції "підприємницького" управління і теоретичних моделей К. Худа, М. Барзелея, К. Поллітта.

Корисним для поглиблення аналізу прикладного характеру досліджуваної концепції було б систематизоване вивчення імплементації принципів нового державного управління у країнах Європейського Союзу, виявлення конструктивних та деструктивних умов для імпорту ідей Т. Геблера та Д. Озборна у розвинених країнах і тих, що розвиваються.

Цікавим було б дослідження співмірності досліджуваної концепції з різними теоріями демократії (плюралістичної, партисипаторної, елітарної тощо) з метою винайдення оптимального політичного контексту для максимальної реалізації евристичного потенціалу нового державного управління, а також

впливу політичного режиму на позитивну / негативну динаміку запровадження принципів нового державного управління у практику публічного сектору.

Важливим у науковому та прикладному контекстах було б вивчення особливостей трансформації публічного управління на ціннісно-орієнтовану модель, дослідження культури (суспільної та організаційної) як вагомого чинника реформування структури та змісту державного управління.

У цілому теоретичний доробок Т. Геблера та Д. Озборна є свідченням того, що зміна моделі державного управління на більш інноваційну має відбуватися лише на виваженій теоретичній основі, з урахуванням контексту соціального середовища. Загалом же, публічне управління як реальне явище завжди буде об'єктом удосконалення відповідно до нових нормативних моделей теорії.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Публікації, які відображають основні наукові результати дисертації

1. Лі Жуйтін. Новий державний менеджмент: теоретичний та прикладний виміри / Жуйтін Лі // Вісник Київ. ун-ту. Серія : Державне управління. – К. : ВПЦ "Київський університет", 2014. – Вип. 2(2). – С.54-58.

2. Лі Жуйтін. Т. Геблер та Д. Озборн про підприємницький характер нового державного управління / Жуйтін Лі // Вісник Київ. ун-ту. Серія : Державне управління. – К. : ВПЦ "Київський університет", 2015. – Вип. 2(4). – С. 38-43.

3. Лі Жуйтін. Прикладні аспекти нового державного управління: англосаксонський досвід / Жуйтін Лі // Вісник національної академії державного управління при Президентіві України. – К. : Вид-во НАДУ, 2015. – Вип. 3(78). – С. 55-63.

4. Li Ruiting. Main features of the new state management [=Лі Жуйтін. Основні характеристики нового державного менеджменту] / Ruiting Li // Modern Science – Moderni Věda. – Praha. – Česká republika, Nemoros. – 2015. – № 6. – P. 50-56.

5. Лі Жуйтін. Елементи нового державного менеджменту в управлінській практиці азійських країн / Жуйтін Лі // Вісник національної академії державного управління при Президентіві України. – К. : Вид-во НАДУ, 2016. – Вип. 1(80). – С. 26-33.

Публікації, які додатково відображають наукові результати дисертації

6. Лі Жуйтін. Д. Озборн про значення стратегії у реорганізації системи державного управління / Жуйтін Лі // Міжнародна наукова конференція "Дні науки філософського факультету – 2015" ; Київ, 21-22 квітня 2015 р. : [матеріали

доповідей та виступів] / редкол. : А.Є. Конверський [та ін.]. – К. : ВПЦ "Київський університет", 2015. – Ч. 10. – С. 96-99.

7. Лі Жуйтін. Практика аутсорсингу в державному управлінні / Жуйтін Лі // Наукова конференція "Філософсько-світоглядні та міждисциплінарні проблеми гуманітарного розвитку сучасного суспільства" ; Київ, 2 липня 2015 р. : [матеріали доповідей та виступів] / редкол. : А.Є. Конверський [та ін.]. – К., 2015. – С. 90-91.

8. Лі Жуйтін. Маркетизація як інструмент реформування державного управління / Жуйтін Лі // Науково-практична конференція "Публічне управління та адміністрування в Україні: нові виклики перед інститутом державної служби" ; Київ, 12 листопада 2015 р. : [матеріали доповідей та виступів] / редкол. : А.Є. Конверський [та ін.]. – К.: , 2015. – С. 22-24.

9. Лі Жуйтін. Т. Геблер та Д. Озборн про значення вимірювання результатів державного управління / Жуйтін Лі // Вивчення та впровадження в Україні іноземного досвіду удосконалення діяльності органів влади : матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції ; Полтава, 25 листопада 2015 р. – Полтава : ПолтНТУ, 2015. – С. 35-38.

10. Лі Жуйтін. Приватизація в Україні як приклад практичної імплементації принципів нового державного управління / Жуйтін Лі // Міжнародна наукова конференція "Дні науки філософського факультету – 2016" ; Київ, 20-21 квітня 2016 р. : [матеріали доповідей та виступів] / редкол. : А.Є. Конверський [та ін.]. – К. : ВПЦ "Київський університет", 2016. – Ч. 10. – С. 41-43.

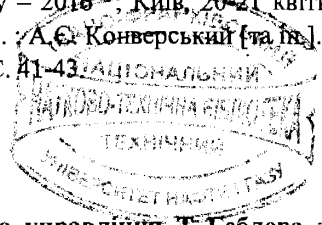
АНОТАЦІЇ

Лі Жуйтін. Концепція нового державного управління Т. Геблера та Д. Озборна: теоретичні засади та практика. – На правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.01 – теорія та історія державного управління. – Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу. – Івано-Франківськ, 2016.

У дисертації здійснено комплексне дослідження концепції нового державного управління Т. Геблера та Д. Озборна, виявлено її основні принципи та сутність. Проаналізовано теоретичні засади концепції, а також обґрунтовано методологію її дослідження. Доведено приналежність цієї концепції до наукового напрямку нового державного менеджменту, аргументована його зацікавленість ринковими механізмами.

Досліджено проблему ефективності державного управління у контексті концепції Т. Геблера та Д. Озборна, виявлено значення стратегії у процесі реформування публічного сектору. Проаналізовано прикладний досвід з

імплементатії принципів нового державного управління окремих англосаксонських та азійських країн.

Розглянуто соціально-політичні, економічні та правові передумови для позитивного впровадження принципів нового державного управління в Україні. Наведено факти реформування українського публічного сектору в контексті концепції Т. Геблера та Д. Осборна.

Ключові слова: Т. Геблер, Д. Осборн, концепція нового державного управління, новий державний менеджмент, маркетингізація, аутсорсинг, деволуція, реформа, ефективність, децентралізація, приватизація.

Ли Жуйтин. Концепция нового государственного управления Т. Геблера и Д. Осборна: теоретические основы и практика. – На правах рукописи.

Диссертация на соискание ученой степени кандидата наук государственного управления по специальности 25.00.01 – теория и история государственного управления. – Ивано-Франковский национальный технический университет нефти и газа. – Ивано-Франковск, 2016.

В диссертационной работе осуществлено комплексное исследование концепции нового государственного управления Т. Геблера и Д. Осборна с целью выявления ее принципов и сути, особенностей и прикладного потенциала. Проанализированы существенные теоретические основы и идеи, которые могут быть использованы при исследовании развития государственно-управленческих процессов, системы публичного администрирования, а также ее реформирования в мировой практике предоставления публичных услуг в целом и украинской – в частности.

Концепция нового государственного управления предполагает реконцептуализацию классической бюрократической модели государственного управления на основе внедрения новых векторов, характера и культуры коммуникации в пределах системы государственного управления.

Обоснована необходимость пересмотра сотрудничества между публичными и частными структурами, государственными и негосударственными организациями. Сущность нового государственного управления раскрыта через постижение десяти базовых принципов концепции. В результате реформирования устаревшего бюрократического аппарата на основе рассматриваемой концепции можно получить катализирующее государственное управление – стратегическое управление, которое занимается определением общих целей, планированием, прогнозированием и частично контролем.

Показана роль и суть стратегии в практике государственного управления. Т. Геблер и Д. Осборн видят в ней не четко разработанную программу действий, а открытость, адаптивность, скорость публичных решений. Стратегическое

управление предполагает многоуровневость. Оно невозможно без взвешенной телеологии, приоритета результатов, примата потребителя как заказчика государственных услуг над исполнителем и медиатором, внутренней дерегуляции и обновленной культуры госслужащих (менеджеров).

На основе концепции нового государственного управления сделаны выводы относительно эффективности публичного администрирования: 1) следует осуществлять как качественный, так и количественный анализ (по объективной возможности); 2) следует остерегаться фиктивных данных; 3) надо быть готовым к неприятию государственной властью результатов измерения ее эффективности; 4) уместно привлекать провайдеров и госслужащих к совместной разработке корректных критериев измерения; 5) необходимо включать критерии в ежегодные отчеты с целью модификации; 6) не следует использовать слишком много или слишком мало показателей для измерения; 7) следует остерегаться ложных стимулов; 8) необходимо держать функцию измерения вне политики, в руках беспристрастного отдела; 9) следует фокусироваться на максимизации использования информации по анализу выполнения.

Прикладной характер концепции нового государственного управления Т. Геблера и Д. Осборна подтвержден применением положений последней во многих государственно-управленческих системах мира. В США принципы "предпринимательского" управления стали инструкцией к действиям: реформы администрации в 90-е годы XX века конструировались на идеях Т. Геблера и Д. Осборна. Была проведена системная дерегуляция и менеджержизация как на федеральном, так и местном уровнях. Ряд административных реформ охватил англосаксонский мир (Австралия, Великобритания, Канада, Новая Зеландия) на рубеже XX – XXI веков. Вслед за англосаксонскими странами азиатский регион также перенимает логику административных реформ на рыночных принципах. В результате возникает гибридная модель публичного сектора, которая стремится совместить сильное политическое начало с конкурентным, ответственным и эффективным административным ресурсом.

Констатировано наличие в Украине благоприятных социально-политических предпосылок для внедрения принципов концепции нового государственного управления в отечественный публичный сектор (требования гражданского общества находят адекватную реакцию государственного аппарата), а также осуществление конкретных шагов по реформированию государственно-управленческой сферы (корпоратизация, приватизация, соуществование нормативно-правовой базы и т.д.).

Ключевые слова: Т. Геблер, Д. Осборн, концепция нового государственного управления, новый государственный менеджмент, маркетизация, аутсорсинг, деволуция, реформа, эффективность, децентрализация, приватизация.

Li Ruiting. T. Gaebler and D. Osborne's Concept of New Public Governance: theoretical principles and practice. – Manuscript.

Thesis for obtaining the candidate of sciences degree in public administration; specialty 25.00.01 – theory and history of public administration. – Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas. – Ivano-Frankivsk, 2016.

The thesis presents a comprehensive study of T. Gaebler and D. Osborne's concept of new public governance, its basic principles and essence are revealed. The theoretical foundations of the concept are analyzed, and research methodology is grounded. It is proved this concept belongs to the scientific direction of the new public management; paradigm character of NPM is grounded.

The problem of efficiency of public administration in the context of the T. Gaebler and D. Osborne's concept is examined; the role of strategy in the public sector reforming is revealed. Applied experience in implementing the principles of new public governance in Anglo-Saxon and Asian countries is analyzed.

The socio-political, economic and legal conditions for positive import of principles of new public governance in Ukraine are researched. The facts of the Ukrainian public sector reforming according to T. Gaebler and D. Osborne's concept are mentioned.

Key words: T. Gaebler, D. Osborne, concept of new public governance, new public management, marketization, outsourcing, devolution, reform, efficiency, decentralization, privatization.